

1884-03-14

þÿ £ ¬ » À ^{1 3 3}/₄ - ± Á . 5

Library of Neapolis University Pafos

<http://hdl.handle.net/11728/10081>

Downloaded from HEPHAESTUS Repository, Neapolis University institutional repository

ΣΑΛΠΙΓΓΕ

ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΤΟΥ ΛΑΟΥ

ΠΟΛΙΤΙΚΟΞΑΤΥΡΙΚΗ

ΕΒΔΟΜΑΔΙΑΙΑ

Συνδρομή έτησία προπληρωτέα.
 Εν Κύπρῳ.....Σελ. 8.
 Εν τῷ Ἐξωτερικῷ.....,, 12.

Διὰ πάντων αἰτησῶν ἀπευθυντέων τῇ Συντάξει
 Σ. ΧΟΥΡΜΟΥΖΙΩΝ. Editor S. HOURMOUZIOS.

Παύτασθε ληρύντες, καὶ περὶ τῶν ὅλων εὐρίζοντες, καὶ κέρατα ἀλλήλοις φύοντες,
 καὶ κροκοδείλους ποιοῦντες. (Λουκ. Νεκρ. Διάλ.)

Ἐπανερχόμεθα εἰς τὸ περὶ σχηματισμοῦ γενικῆς τῶν σχολείων Ἐπιτροπῆς.

Ἡ Κυβέρνησις οὐδὲν δικαίωμα ἔχουσα ἐξελέγξεως ἐπὶ τῶν διδασκτικῶν βιβλίων ὡς ἔθνος ἀλλότριον, ἀγνοοῦσα δ' ὅλως καὶ τοὺς τρόπους δι' ὧν ἀναλόγως τῆς διανοητικῆς καταστάσεως πρέπει νὰ γίνηται ἡ διδασκαλία πρὸς ἐντελεστέραν καὶ ταχυτέραν ἐπιτυχίαν, φρονίμως ποιοῦσα οὐδόλως σχεδὸν ἀνεμίχθη μέχρι τοῦδε εἰς τοῦτο, ἄλλως θὰ ἀπερρίπτετο καὶ ἡ συνδρομή. Διὰ δὲ τοῦ ἐπόπτου ὃν ἐθετο λαμβάνει μόνον σημειώσεις τινὰς στατιστικὰς ἀναγκαίας βεβαίως τῇ Κυβερνήτει, ὡς περὶ τοῦ ποσοῦ τῶν μαθητῶν ἑκάστου σχολείου, τοῦ μισθοῦ τῶν διδασκάλων. καὶ ἀπλῶς γνώσεις τινὰς τῶν ἐν χρήτει διδασκτικῶν βιβλίων περὶ ὧν ὅμως οὐδεμίαν ποτὲ ἐξέφρασθη ἰδέαν. Ἀλλὰ δὲν ἀγνοοῦμεν ὅτι πλεῖστα ὅσα καθήκοντα μένουσιν εἰς εὐθύνην ἡμῶν καὶ μόνων ἀπέναντι τῆς δημοτικῆς τοῦ λαοῦ ἐκπαιδεύσεως: τίς ὁ σταλεὶς εἰς τὸ δεῖνα χωρίον διδάσκαλος; ποία ἡ διαγωγή του; τίς ὁ τρόπος τῆς διδασκαλίας του; ποία μαθήματα παραδίδει; κατὰ πόσον ἐπέτυχεν ἡ ἐπὶ τινὰ καιρὸν διδασκαλία του; κατὰ πόσον ἐκπληροῖ τὰ καθήκοντά του; ταῦτα καὶ πλεῖστα ὅσα

τοιαῦτα εἶνε χρέος ἡμῶν καὶ οὐχὶ τῆς Κυβερνήσεως.

Πρὸς ἐκτέλεσιν λοιπὸν τῶν καθήκοντων τούτων θεωροῦμεν κατὰ τὴν ταπεινὴν ἡμῶν γνώμην ὡς εἰπομεν ἀναγκαῖον τὸν σχηματισμὸν Ἐπιτροπῆς γενικῆς μονίμου καὶ διαρκοῦς ἐκ δώδεκα π. χ. μελῶν ἀποτελεσθησομένης ὑπὸ τὴν προεδρίαν ἑνὸς τῶν Ἀρχιερέων καὶ τὴν ἀντιπροεδρίαν τῶν λοιπῶν κατ' ἐπαρχίας Ἀρχιερέων, ἧς πρῶτον ἔργον ἔσεται ἡ ἐξεύρεσις καὶ ρύθμισις πόρων διαρκῶν καὶ σταθερῶν τῶν διαφόρων σχολείων ὑπὸ γενικὴν καὶ μερικὴν ἐποφιν, β. ἡ Σύστασις ἐν Κύπρῳ ἑνὸς διδασκαλείου ὅπερ θεωροῦμεν ἐκ τῶν πρωτίστων καὶ ἀναγκαιοτάτων γ. ὁ ὁρισμὸς τῶν διδασκτικῶν βιβλίων, δ. ἡ ἐξεύρεσις ὁμοιομερεῶς καὶ ὁμοιομόρφου διδασκτικοῦ τρόπου, ε. ἡ ἐπιτήρησις τῶν διδασκάλων κλ. κλ. Περὶ τοιούτων λοιπῶν καὶ πολλῶν ἄλλων ὁμοίας φύσεως μόνῃ ἡ Ἐπιτροπὴ αὕτη ἔσεται ἱκανὴ νὰ ἐρευνήσῃ καὶ νὰ ἐξετάσῃ· ἐὰν δὲ περὶ τούτων δὲν ἐφρόντιζον ἐν μέρει οἱ Ἀρχιερεῖς καθ' ὅσον ἦν αὐτοῖς δυνατόν κατὰ τὰς ἐτησίαις ἀνὰ τὰς ἐπαρχίας περιδείας τῶν τολμῶμεν νὰ εἰπώμεν ὅτι ἡ δημοτικὴ ἐκπαίδευσις θὰ ἦτο ὅλως στάσιμος.

Ἐχομεν δ' ἀκόμη καὶ τὴν ἰδέαν ὅτι ἡ Κυβέρνησις ἀφοῦ ἴδῃ τὰ λαμπρὰ ἀποτελέσματα ἃ τινὰ ἡ

σύντονος ἐνέργεια τῆς Ἐπιτροπῆς ἠθελε παραγάγῃ, θὰ ὑποχωρήσῃ βαθμὴδὲν καὶ θ' ἀφῇ ὅλως ἐλευθερὸν ἡμῖν τὸ στάδιο πάσης ἐπὶ τούτῳ ἐνεργείας, ἴσως δὲ καὶ τὴν θέσιν τοῦ ἐπόπτου θὰ θεωρήσῃ περὶ τὴν, ἀφοῦ μάλιστα καθ' ἃ ἐφθίμεν εἰπόντες θὰ ἔρχηται ἡ Ἐπιτροπὴ εἰς συνεννοήσεις καὶ μετ' αὐτῆς, καὶ δύναται νὰ λαμβάνῃ ἐκείνη παρ' αὐτῆς πληρεστάτας τὰς στατιστικὰς σημειώσεις περὶ ὧν τοσούτον σήμερον φροντίζει.

Τῆς ἐπιτροπῆς ταύτης τὸν σχηματισμὸν τέλος πάντων εἴτε τῇ συμπράξει τῆς Κυβερνήσεως εἴτε μὴ, θεωροῦμεν ἀναγκαιοτάτον ὑπὰ πολλὰς ἐπ' αὐτῆς περὶ ὧν οὐ τοῦ παρόντος, ἀπόκειται δὲ τοῖς ἀρμοδίοις ν' ἀποφανθῶσι κατὰ πόσον ἡ ἰδέα μας εἶναι ὀρθή, καὶ νὰ ἐνεργήσωσιν ὡς βούλονται πρὸ τῆς εἰς τὰ ἴδια ἐπανακάμψεως τῶν ἐν τῷ Νομῷ ἀντιπροσώπων τῆς νήσου.

Ἀγαπητέ μου λαέ.

Ἐκαταλάβετε τέλος πάντων πλέον ὅτι ἡ Κυβέρνησις σήμερον δὲν χωρατεύει ἀπὸ πάνω μας θὰ ἐγῇ κ' ὁ φόρος ποῦ λαμβάνει ἡ Τουρκία, 95 χιλ. λίραις, καὶ οἱ μισθοὶ ὧν τῶν ὑπαλλήλων τῆς Κυβερνήσεως, καὶ ὅλα τὰ ἔξοδα ὅσα γίνονται καὶ εἰς φυλακὰς καὶ εἰς Ἀστυνομίας καὶ εἰς ζαπτιέδας καὶ εἰς διορθώματα δρόμων καὶ γεφυρῶν καὶ ἄλλων τόσων πραγμάτων, ποῦ κατανατῶν τὸ πᾶν

τὸ ὁποῖον θγαίνει ποῦ τὴν ράχιν μας κάθε χρόνον 180 χιλ. λίραις ἢ ἡμεῖς ὅλοι εἴμεθα τόσοι 180 χιλ. θυχοπέτρι· ὅτε ὁ φόρος ἀναλογεῖ διὰ κάθε ψυχὴν, ἢ διὰ τὰ μικρὰ παιδιὰ ἢ διὰ τὰς γυναῖκας ἢ διὰ τοὺς νέους ἢ διὰ τοὺς γέροντας, ἀπὸ μίαν λίραν, ἐκτὸς δὲ τοῦ φόρου τούτου ἔχομεν καὶ τὸν φόρον τῆς ἀκρίδος.

Λοιπὸν σκεφθῆτε καλὰ ἄλλο τίποτε δὲν μπορεῖ νὰ γίνῃ· οὔτε ἡ φωναῖς μας κάμνουν ππρῶδες οὔτε ἡ τζινιλλίστρες μας ἀκοῦνται· πρέπει λοιπὸν νὰ καταγινώμεθα μὲ μεγάλον ζῆλον εἰς τὴν ἐργασίαν μας, ἢ εἰς τὴν γεωργίαν μας ἢ τέλος πάντων εἰς ὅτι καταγίνεται καθ' ἑνα· νὰ μὴ περιφερώμεθα μέραν νύκτα ἔς τὰ καφενεῖα καὶ νὰ με σοκοπῶμεν καὶ νὰ περνοῦν ἡ μέραις, νὰ χάνωμεν τὴν δουλειάν μας, διότι ἀπὸ ἐκείνην τὴν δουλειάν μας θὰ ἔγουν καὶ οἱ φόροι ὅλοι τούτοι καὶ ἡ τροφή τῶν παιδιῶν μας, καὶ τὰ χρέη μας ὅσοι ἔχομεν· ἐνθ' ἐὰν κάτσωμεν ἡμεῖς τῶρα μὲ τὸ "σήμερον θὰ πᾶ νὰ κλάψω τὰ παράπονά μου" καὶ μὲ τὸ "αὔριον θὰ κάμω ἀναφορὰν ἔς τὸν Ἀρμυστήν" κλ. κλ. χάνομεν τὰς ἡμέρας ἀδίκως καὶ τίποτε δὲν κάμνομεν, ἢ οἱ φόροι πάλιν εἶναι σιδηροκέφαλοι, καὶ μάλιστα θὰ πληρῶνομεν καὶ πὸ πᾶν κάμποσον πρόστιμον διότι δὲν ἐπληρώσαμεν γρήγορα τοὺς φόρους μας, καὶ ἐκεῖ ποῦ ἠθέλαμεν νὰ γλυτώσωμεν ἀρέσως μὲ τὰ 100 γρόσια π. χ. τὸν φόρον, θὰ χάσωμεν πρὸς τὰ χασομερήματά μας ἄλλα 100 ἢ 200. θὰ κάμω, ἐν ἄλλα 100 ἢ 200 ἔξοδα, θὰ πληρώσωμεν πάλιν σωστὸν τὸν φόρον 100 γρόσια καὶ καμζιὰν δεκαζιὰν πρόστιμον, ὅπου καταπᾶ τὸ ποσὸν 500 γρόσια, ἢ τοιουτοτρόπως ἡμεῖς οἱ ἴδιοι ἐφαρμόζομεν πᾶν ὡς τὴν παροιμίαν ποῦ λέγει "τὸ σχοινὶ τοῦ χωριᾶτι μου δὲν φθάνει καὶ διπλὸν περισσεύει"· αὐτὰ ὅλα ποῦ σᾶς λέγω φίλοι μου εἶναι κατὰ δυστυχίαν ὅλα μεγάλη ἀλήθεια ποῦ ἐφανερώθη πλέον εἰς ὁλοὺς, καὶ ἂν κανεὶς σᾶς λέγῃ ἄλλης λογῆς πέτε του ἐκ μέρου· μου ὅτι εἶναι ψεύστης ἢ ἐχθρὸς σᾶς, ἢ ἄς ἔλθῃ κοντά μου νὰ τοῦ τὸ ἀποδείξω.

Ἄλλος τρόπος λοιπὸν δὲν ὑπάρχει, παρὰ ἡ ἐργασία μόνη εἶναι ὁ προστάτης μας ποῦ θὰ μᾶς γλυτώσῃ ἀπὸ ὅλ' αὐτά. Νὰ προσέχωμεν ποῦ κάποιαις δουλειαῖς ποῦ ταῖς ἐμποδίζει ἡ Κυβέρνησις, νὰ μὴ ταῖς κάμνωμεν, διὰ νὰ πληρώνομεν δὲς τοῦ καὶ δὲς τοῦ πρόστιμον καὶ ν' ἀφανίζώμεθα, ἢ νὰ φυ-

λακιζώμεθα ἢ νὰ πᾶν νὰ χάνωνται τὰ παιδιὰ μας ἢ τὸ μάλι μας· τί; ἐβάλαμεν τὸ γινᾶτι νὰ γερίσωμεν τὸ σεντούκι τῆς Κυβερνήσεως χορήματα· Ἀφοῦ ἐκεῖνο τὸ ὁποῖον δὲν θέλει νὰ κάμνωμεν, εἴτε καλὸν εἴτε κακὸν εἶναι ἀσάφιστον· δὲν τὸ θέλει νὰ τὸ κάμωμεν ἐσσελαρ, λοιπὸν κ' ἡμεῖς ἀφοῦ μᾶς τὸ προεἰδοποιεῖ ἢ τὸ ξεύρομεν ὅτι ἂν τὸ κάμωμεν θὰ μᾶς τζακώσῃ ἡ Κυβέρνησις ἢ θὰ ἀφανισθῶμεν διὰ τί νὰ τὸ κάμνωμεν; Ἐχὼ παρὰ δείγματος χάριν ἀνάγκην ἀπὸ ἑνα θολίκι, ἢ ἐνθ' τὸ ξεύρω ὅτι εἶναι ἐμποδισμένον νὰ κόψω, λέγω "ἀνάγκη νὰ πάγω νὰ ὦ ἴσως κόψω ἑνα διότι ἔως οὐ νὰ πάρω ἄδειαν θὰ χαλάσῃ τὸ σπῆτι μου" ἀλλὰ ἔξαφνα μᾶς πλακώνει ὁ ἰατρονόμος ἢ τότε μαζὺ μὲ τὸ θολίκι πᾶ ἢ τὸ σπῆτι πήγαινε σὲ φωναῖς ὁ σαις φωναῖς θέλεις ὅτι ἦτο ἀνάγκη διότι ἠθελε νὰ πέσῃ τὸ σπῆτι σου ἀπὸ τοιαῦτα δὲν χατερίζει ἡ Κυβέρνησις. Τὰ παράπονά σᾶς ὅλα νὰ τὰ γράφετε εἰς τοὺς ἐφημεριδογράφους ἢ σεῖς νὰ μένετε ἔς τὴν δουλειάν σας καὶ ἐκεῖνοι θὰ φωνάζουν αἰωνίως γὰρ σᾶς καὶ ἐὰν ἔχετε δίκαιον, οἱ ἐφημεριδογράφοι θὰ κάμουν καλλιτέραν δουλειάν ἀπὸ σας· Ἀλλὰ νὰ γράφετε ἀλήθειαν μήπως μθάσσετε τοὺς ἐφημεριδογράφους ἔς τὸν φούρνον· ἐσεῖς νὰ γελᾶτε πόξω. Ἀκούετε λοιπὸν τί σᾶς λέγω διότι συχνὰ πνευθὰ θὰ σᾶς ὀμιλῶ.

Καὶ σεῖς οἱ φίλοι μου οἱ χαροὺ πάδες, ἐμάθετε ἐξέβαια ὅτι εἰς τὸ ἐξῆς εἴσθαι ἐλεύθεροι ἂν θέλετε νὰ ζητήσητε καντάρι ποῦ τὸ Δημαρχεῖον διὰ νὰ ζυγίσῃτε τὸ πρᾶγμα σας· ἀλλὰ σᾶς λέγω ἐγὼ ὡς ἀληθὴς φίλος, νὰ μὴ ἀποφασίσῃτε ποτὲ νὰ πωλήσητε πρᾶγμα, χαροῦπι μάλιστα χωρὶς νὰ τὸ ζυγίσετε μὲ τὸ καντάρι τοῦ Δημαρχείου. ἀφοῦ τώρα μάλιστα θὰ πληρώνητε ὀλιγώτερα δικαιώματα, διὰ τὴν θὰ σᾶς γίνονται μεγάλαι ζημίαι ἢ ἰδοὺ τὸν λόγον. Ὑποθέσατε ὅτι μέσα εἰς 50 ἐμπόρους εὐρίσκεται ἑνας ὁ ὁποῖος διὰ νὰ ἀγοράσῃ περισσότερον πρᾶγμα, σᾶς προσφέρει τιμὴν παραπάνω ἀπὸ τοὺς ἄλλους, διὰ δώσητε ὅλοι τὸ πρᾶγμα ἔς ἐκεῖνον· ἀλλὰ μήπως ἢ οἱ ἄλλοι ἐμποροὶ δὲν ξεύρουν πόσα πωλεῖται τὸ πρᾶγμα εἰς τὴν Εὐρώπην; ὥστε ἂν τοὺς ἐσύμφερε θὰ σᾶς εἴδουν ὅλοι τὴν τιμὴν ἐκείνην τίτρεχει λοιπὸν; ἐκεῖνος ποῦ σᾶς ἐπρόσφερε τιμὴν παραπάνω ἔχει σκοπὸν νὰ ἐβάλῃ τὴν χασούραν ποῦ τὸ καντάρι· ἀλλὰ καὶ οἱ ἄλλοι 49 ἐμποροὶ πρέπει νὰ μείνουν χωρὶς

πρᾶγμα; ἀφοῦ μάλιστα ἔδωσαν ὑποσχέσεις εἰς τὴν Εὐρώπην; τί θὰ κάμουν λοιπὸν; ἀναγκάζονται κ' ἐκεῖνοι νὰ κάμουν ὅτι ἔκαμεν ὁ ἑνας, δηλαδὴ νὰ προσφέρουν κ' ἐκεῖνοι παραπάνω τιμὴν ἢ ὅτι κάμει πλέον τὸ ζόγισμα ὥστε ὁ ἑναὶ ὁ ὁποῖος θέλει νὰ καταχρασθῇ, ἀναγκάζει ἢ τοὺς ἄλλους ὅλους χωρὶς νὰ θέλωσι νὰ γίνωσι καταχρησταί. Ἐνθ' ἐὰν σᾶς τὰ πῶ ὅλα μὲν φωνᾶν.

Σᾶς ὑπετχέθην ὅτι θὰ σᾶς γράψω τὸν κληρονομικὸν νόμον ὁ ὁποῖος ἐσχεδιάσθη διὰ τοὺς χριστιανούς κατοίκους τῆς νήσου· ἰδοὺ λοιπὸν αὐτὸς, ἀλλὰ εἶνε ἀνάγκη νὰ σᾶς πῶ μερικὰ διὰ νὰ τὸν ἐννοήσητε καλὰ· ἀνιόντες συγγενεῖς λέγονται οἱ γονεῖς οἱ θεοὶ οἱ πάπτοι κλ. κατιόντες λέγονται τὰ τέκνα, τὰ ἐγγόνια κλ. πλάγιοι δὲ λέγονται οἱ ἀδελφοὶ αἱ ἀδελφαὶ καὶ τὰ τέκνα των, δηλ. τὰ ἀδελφοτέκνια κλ.

1) Ὅταν ἀποθάνῃ τις καὶ ἀφήσῃ υἱὸς καὶ θυγατέρας, οἱ υἱοὶ καὶ αἱ θυγατέρες κληρονομοῦσιν ἐξίτου ὅλην τὴν περιουσίαν τοῦ ἀποθανόντος εἴτε γρήματα εἴτε κτήματα· ἐὰν ἔχῃ καὶ ἐγγόνια ἀπὸ υἱὸν ἢ θυγατέρα, λαμβάνουν καὶ αὐτὰ τὸ μεριδίον τὸ ὁποῖον ἀναλογοῦται εἰς τὸν πατέρα ἢ τὴν μητέρα των. Ἐὰν ὁ ἀποθάνων ἔχῃ καὶ σύζυγον, λαμβάνει καὶ αὕτη τὸ κέρδος τῆς μερίδος μετὰ τέκνα· ἀλλ' ἐνόςω ζῇ νὰ τὸ λαμβάνῃ μετὰ θάνατόν της ἀφίνεταί εἰς τὰ τέκνα πάλιν· παραπάνω ὅμως ἀπὸ τὸ ἐν τέταρτον τῆς ὅλης περιουσίας δὲν δύναται νὰ λάβῃ.

2) Ἐὰν ἐκεῖνος ποῦ θ' ἀποθάνῃ δὲν ἀφήσῃ οὔτε τέκνα οὔτε ἀδελφούς ἢ ἀδελφὰς οὔτε ἀδελφοτέκνους τότε ὁ πατὴρ του καὶ ἡ μητὴρ του μοιράζουσιν ἐξ ἴσου τὴν περιουσίαν του· ἢ ἂν ζῇ μόνον ὁ ἑνας, τὴν λαμβάνει ὅλην. Ἐὰν ἔχῃ δὲ καὶ σύζυγον, λαμβάνει ἐκείνη τὸ ἐν τρίτον τῆς ὅλης περιουσίας.

(ἀκολουθεῖ.)

Παρατ. Σ Σ. Ἐν τῷ νομοσχεδίῳ τούτῳ δὲν γίνεται λόγος περὶ τινῶν περιπτώσεων ὡς π. χ. νυμφεύει τις μίαν ἢ δύο θυγατέρας του εἰς τὰς ὁποίας εἶδει ποσότητά τινα ὡς προῖκα· ἀποθνήσκει δ' ἐπειτα· αἱ θυγατέρες αὐταὶ δικαιούνται νὰ λάβωσιν ἴσας μερίδας μὲ τὰ ἄλλα.

τέκνα εἰς τὴν λοιπὴν τοῦ πατρὸς περιουσίαν ἢ ὄχι;

Δὲν πιστεύομεν νὰ διέλθον τὸ βλέμμα τῶν Βουλευτῶν αἱ τοιαῦται περιπτώσεις.

Κύριε Συναγέρτα.

Ἐ! φίλε πον! τώρα τοῦ ἔχασε τὸ Δημαρχεῖον μὰς τὰ κενερίτικα· μπόρει νὰ μοῦ πῆς εἰς ποῖα κρὰ θὰ βαδίσει; ἂν περπατῇ μὲ τὸν πόντον ποῦ περπατᾷ διὰ τὸ πάρον καὶ τὰς ἐθελῆς μὰς πᾶν θὰ καταβαίνειν τὸν χειμῶνα σὰν χείμαρροι τοῦ Τριπόρου καὶ θὰ παστρεύουν κ' ἡμᾶς καὶ τὰς στρατὰς μῖς. Ἀλλ' ἂς κἀμὲ οἰκονομίαν ἀντὶ νὰ ἔχρησθον τίτλους διὰ τοὺς ὑπαλλήλους του— ἐγὼ εἶμι κλητῆρας, κ' ἐκεῖ ὅς ἀγορευόμην, ἐκεῖνος εἶναι διὰ τὸ σφαγεῖον κ' ἐκεῖνος ἐπόπτης τῶν κριάτων ἢ τῶν λαχονικῶν, ἐκεῖνος τρομηρευτὴς κ' ἐκεῖνος ἀδελφωδὸς τῆς δημοσίας ἀδιαφορίας, ἂς φορτώσῃ τούτους ὅλους τοὺς τίτλους εἰς τοὺς ἢ τέσσαραις διὰ τὰ πᾶν καὶ τὸν πᾶν χαλάειν. Κ' ἡμῖς ἐχορηγούμεθα καὶ τὰ κάμουν τέσσαρα διὰ τὰ παρατηροῦμεν τὸ κρῖος καλὰ ὅταν τὰ ἀγοράζωμεν 12 γρ. τὴν ὀκάαν, καὶ τὰ πῖντε κλωρὰ τοῦ σιλλίνου ἐπὶ τὴν μάτζαν ἂν ἦναι σαπηνέο. Διὰ τὸ Νασοκεμὶν ἂς τὸ κἀμὲ τρισεῦθετον κ' ἂς τὸνομασῇ πτωχορυσσοκαμῖον διὰ τὰ ἐξοδικῶς ἕως 150 καὶ ὅχι 300 λίρας τὸν χρόνον διὰ 40 μῶλις δασυχή ἄτομα τῆς πόλεως ποῦ ἔχουν τὴν ἀνάγκην τῶν ὅλων τῶν χρόνων. Τὴν μέλει τὸ Δημαρχεῖον διὰ τοὺς ἀπαιτούμεν Ἀστυνομίας ἂς κἀμὲ τλίον καλὰ καὶ ἡ Κοβέρνησις διὰ τοὺς ἀπαιτούμεν τῆς καὶ διὰ τὴν πόλιν. Ἀς βάλῃ βαδράσους διαμνηστροφολογῆν καὶ ἀπαιτούμεν ἡ Ἀστυνομία ποῦ εἶναι χρέος τῆς, καὶ ἂς χωρῇ μὲς ἐπὶ τὴν πέτσον του ποῦ τὴν οἰκονομίαν διὰ τὰ γλοτίσῃ μὲν ὡρὴν γρηγορητέρα ποῦ τὸ χρέος του ποῦ πάγισι.

Ἐν Λεωτσῶ 10 Μαρτίου 84.

ὁ φίλος σου

Κουπαρίδης.

ΔΙΑΦΟΡΑ.

Ἐπαίξε βλέπω τ' ἀππάρι μερικῶν ποῦ εἶδαν ὅτι ἡ «Σάλπιγξ» ἐστρέφεν ἄλλου τὸ βλέμμα τῆς· ἐνόμισαν ὅτι δὲν τοὺς ἐξετάζει πλέον· ὑπάρχουν κάμποσα κουζολλὰ πράγματα ποῦ γίνονται ἐς τὰς πόλεις μὰς καὶ τ' ἀφήκαμεν ἀπαραιτήρητα καὶ νομίζουν ὅτι κοιμάται καὶ ἡ δική μας Ἀστυνομία. Ἄ! σὰς λέγω ἀπὸ τώρα ὅτι διὰ μερικὰ πράγματα ἡ «Σάλπιγξ» θὰ σὰς καταβαίνει μὲ τὸ κουπάνι καὶ δὲν θὰ κάμνῃ ἐξαίρεσιν μῆτε μικροῦς μῆτε μεγάλους καὶ μακάρι, νὰ ξεύρῃ, πῶς θὰ τὴν τζακκίσετε· σὰς θέλει χρηστοθήεις, εὐγενεῖς, τιμίους, δικαίους, τακτικούς· καὶ νὰ ξεύρε-

τούλάχιστον ὅτι δὲν ἔχετε ἀνάγκην ἀπὸ σάτυραν ἐτζακκίζετο ἀπὸ τώρα, (μολονότι μ' αὐτὴν τὴν σάτυραν ποῦ σατυρίζομεν ἡμεῖς ἔχασε καὶ ἡ σάτυρος ὅλως διόλου τὴν ἀξίαν τῆς) ἀλλὰ τέλος πάντων πρέπει νὰ περπατοῦμεν γλυκερῶς γλυκερῶς.

Διὰ νὰ σὰς δώσωμεν λοιπὸν νὰ ἐννοήσῃτε ὅτι ἡ «Σάλπιγξ» εἶναι πανταχοῦ παρούσα καὶ τὰ πάντα γνωρίζουσα, λέγομεν μερικὰ πράγματα χωρὶς νὰ ἀναφέρωμεν πόλεις καὶ ὀνόματα πρὸς τὸ παρὸν ἕως οὗ νὰ δοῦμεν κατὰ πότον θ' ἀκούσῃτε καὶ τότε βλέπομεν καὶ κάμνομεν. Ἐχω πολλὰ νὰ εἶπω ἀλλὰ περιορίζομαι εἰς αὐτὰ τὰ ὀλίγα. — Εἰς τινὰ πόλιν ἡ διηνεκὴς φοίτησις τινῶν εἰς τὰ φυσικὰ διδασκαλεῖα ἤρχισε νὰ βλάπτῃ σπουδαίως τὰ πειραματικὰ ὄργανα καθ' ὅσον μάλιστα δὲν ὑπάρχουσιν οἱ περὶ τῆς καθαριότητος καὶ καλῆς ποιότητος τούτων φροντίζοντες... ὁ ἔχων ὠτα ὄραν νοήτω... Δύο τινὲς ὑβρίστησαν καὶ ἠπειλήσαν ἀλλήλους διότι ἐπέθον ἓν καὶ οἱ δύο ποτόν... ὁ νοῦν ἀκούετω... Ἡ διαγωγή ἑνὸς ἀλλοῦ προκάλεσε κατ' αὐτοῦ τὴν ὀργὴν δύο ἀλλῶν ὁμοίων του... Νέοι τινὲς προσένοῦν μέγα σκάνδαλον εἰς τοὺς γείτονάς των... Τινὲς τὸ βαλάντιον ἐκενώθη εἰς χεῖρας... καὶ μῶλις τὴν ἐπιοῦσαν ἠθάνθη ὅτι ἦτο ἑλ α φ ρ ὁ ς... Ἀλλοὶ διηνεκῶς ρίπτουν βλέμματα εἰς ἀπηγορευμένους καρπούς, καὶ ὀπισθέν των τοὺς βλέπουν ἄλλοι καὶ γελοῦν... Μία ὑπερέτρια ὅ,τι γίνονται καὶ ὅ,τι ὁμιλοῦνται εἰς τὴν οἰκίαν τοῦ κυρίου τῆς τὰ δημοσιεύει... Ἀλλῇ πρέπει λέγει νὰ καταβαίνει συχνὰ ἐς τὸ ξωπόρτι νὰ παίρνῃ ἀέρα... Θέλετε κ' ἄλλα μικρὰ μικρά; — Βρὲ ἀδελφεῖ· δεῖνα ἐσὺ διατὶ νὰ γίνεσαι παγγινὸν τῶν ἄλλων καὶ νὰ φορτώνεσαι χάριν ἑνὸς σελίνου μίανφορὸν καὶ χάριν τριῶν γροσιῶν ἄλλην μίαν, κολώσαν 14 ὀκάδας βάρους, καὶ νὰ ταραξέτε καὶ νὰ τρομάξετε ὁλόκληρον τὴν ἐνορίαν ποῦ τοὺς κρότους ποῦκαμναν ἐκεῖνοι ποῦ σ' ἐπερίπαζαν; — Σεῖς οἱ ἄλλοι διατὶ νὰ γελάτε μερικῶν νέων ἀμύμων ὡς αἱ Τίγρεις καὶ ἀθῶν ὡς αἱ παρδάλεις, καὶ νὰ τοὺς παίρνετε χωρὶς νὰ σὰς ἀφήνουν καὶ νὰ τοὺς συρτε χωρὶς νὰ σὰς ζαπωλοῦν εἰς τινὰ καταστήματα καὶ

τὴν ἐπιοῦσαν νὰ αἰτιῶνται σὰς; — Ἀ! φθάνει πλέον καὶ εἰς ἄλλην φορὴν σπουδαιότερα· παρατηρεῖτε ὅτι δὲν ἄφησα διὰ ἄλλας ἐφημερίδας ἀορίστους ἀντωνυμίας· τὰς ἐσυναῖξα ὅλας· ὅταν ὅλως μὰς λείψουν τότε ἀρχίζομεν τῶν προσωπικῶν.

Δὲν δύναμαι νὰ βλέπω ἐκεῖνο τὸ παράπηγμα τὸ ὁποῖον ἔκαμε τὸ μακαρίτικον Δημαρχεῖον διὰ νὰ παιανίσῃ πᾶν ὡς αὐτὸ ἡ Μουσικὴ πρὸς εὐχαριστήσιν τῶν πολιτῶν κ' ἐμεινεν ἔρημον· ὡς νὰ ἐβλεπα ἓνα μέγαλον τάφον ἑνὸς μεγάλου ἀνθρώπου τὸν ὁποῖον ἐφόνευσιν πρὶν κάμῃ ὅσα ἔπρεπε νὰ κάμῃ καλὰ ἐς τὸν κόσμον. Πάνω ἐς αὐτὸ τὸ παράπηγμα πρέπει νὰ βάλωμεν τὴν ἐξῆς ἐπιγραφὴν μὲ τόπον μεγάλα γράμματα ποῦ ν' ἀναγινώσκωνται καὶ ἀπὸ τὸ Τρώδος.

ΕΝΘΑ ΔΕ ΚΕΙΤΑΙ

τὸ ΜΕΓΑ Δημαρχεῖον

περιωρισμένος μὲν νοὺς ἀνήγειρεν, ἀνεπτυγμένος δὲ κατέστρεψε.

κάτωθεν τῆς ἐπιγραφῆς νὰ ζωγραφίσωμεν τὴν Λεωτσῶν μεσόγυμνον καὶ γονατισμένην νὰ λέγῃ τοὺς ἐξῆς στίχους ἑνὸς μεγάλου ποιητοῦ.

«ἦνθιτε μ' ὅσῃν τὰ ρόδα χάριν δὲν τὸ ἔχαρην

ἔζησεν ὅσῃν τὰ ρόδα χρέον πρῶταν μόνον.»

Ἦρχισαν νὰ μὰς κάμουν μερικὰ μισοκορολλέκια. Ἐκ Λεωτσῶν μὰς ἔπελιν δύο ἐπιστολάς μὲ ἀπαιτητὴν ἑνὸς φίλου μου συνδρομητοῦ ὃ μὰς ἔλεγον νὰ καταχωρίσωμεν ἐς τὰ φύλλον τὸ ἢ τό..... Ἡ γραφὴ δὲ μὰς φαίνεται γρηνοῖα· ζητοῦμι ἐξηγήσῃ ἢ ὁ συνδρομητὴς μὰς μὲ ἀπορίαν τοῦ μὰς ἀπαντᾷ ὅτι δὲν ἔχει εἶδῃ σ ν..... πῶς σὰς φαίνεται; — Εἰς τὴν ἀστυνομίαν μου ἔδωκα ἐντάλμα συλλήψεως θὰ τὴν πιάσῃ ἢ μὰς εἰβανέ· ὃ τότε ἀφῆν τὸν δῶ ἂν ἀξίη τὸν ὅπον γράφω σὰς ἢ τ' ὀνομά του.

Μὰς ἔκαμαν κάτι δουλειαῖς οἱ τυπογράφοι μὰς προχθὲς ἐς τὸ περασμένον φύλλον ποῦ ἤραμεν τὸν πελάν μὰς· μὰς τὸ τύπωσαν μὲ τὴν λαδόμουζην φαίνεται καὶ δὲν εἶχε κανεὶς ἀνάγκην νὰ ἐρωτήσῃ ποῖοι ἦσαν οἱ συνδρομηταὶ τῆς «Σάλπιγξ»· μὰς τοὺς ἐσημάδευσαν ὅλους ἅμα ἐβλεπες τὸ πρῶτον καὶ

τὰ χέρια των τοὺς κατελάμβανες
ἀμέσως· μὰ βρὲ ἀδελφεὲ ὡς πούδρα
τῶν ἀνθρώπων ἐσεῖς ἐθεωρήσατε
τὴν λαδόμευζην; βέβαια ἐσεῖς γε-
λάτε ἀλλὰ ἐγὼ ξεύρω τί ὑπέφερα
ποῦ δὲν μποροῦσα νὰ βλέπω τὰ
πρέσωπα τοῦ κόσμου.

ΕΠΙΣΗΜΟΣ

ΕΙΔΟΠΟΙΗΣΙΣ.

Προσκαλοῦνται τὰ αἰρετὰ καὶ
μὴ αἰρετὰ, δηλ: καρφωμένα καὶ ἀ-
κάρφωτα, διαλεκτὰ καὶ ἀδιάλεκτα
μέλη τῆς Ἀστυνομίας μου εἰς ἐκ-
τακτον Συνεδρίασιν τῷ προτεγεῖ
Σαββάτῳ ἑσπέραις τὴν 12 ἀκριβῶς
μ. μ. ὥραν. Τὰ πρακτικὰ τῆς συ-
νεδριάσεως καὶ τὰ νομοσχέδια περὶ
τῶν ὁποίων θὰ συζητήσωσι, δημο-
σιευθήσονται ἐν τῇ ἐπισήμῳ ἐφημε-
ρίδι τῆς «Σάλπιγγος» ἥς τὰ συμ-
φέροντα ἀφείλουσιν ἐπιδιώκειν.

Λύσις τοῦ γ' αἰνίγματος.

αἶξ ὅς ἐξ εἰς εἶς.

Αὐτὴν ὁ κ. Π. Χ. Μοδιῶς.

ΑΙΝΙΓΜΑ 8.

Τ' ὄνομά σου ἀνδρῶπι μου;

τ' ὄνομά τί γυρεύεις;

τὸ ἐμπροσθινόν μ' ἂν κόψῃς.

θὰ μ' ἀκούς ἢ θὰ χορεύς.

H. B.

Λύσις τοῦ α' προβλήματος.

Τὰ παιδίον ὅτε ἠρωτήθη ἦτο 7 ἐτῶν.

Αὐτῆς. κκ. Σοφ. Λοβαρίδης, Ν. Σ.
Φραγκοῦδης, Ν. Μαληκίδης, Σ. Γ. Μι-
νάρδος, Χρ. Σώζοντας ἢ Ν. Θ. Ρωσσί-
δης. Ἐκ Λάρισκος ὁ κ. Α. Β. Κυπρί-
αδης.

ΠΡΟΒΛΗΜΑ Β'.

Παιδίον τι ἐπώλει εἰς καλάθῳ αὐγά
δυσευχῶς ἐνὸς ἵππου ὁ ἵππος ἐσπρωεῖ
τὸ καλάθῳ ἢ ἐσπασαν ὅλα. Ὁ ἵππος ἐ-
λυτήθη τὸ παιδί ἢ τὸ ἠρώτησε πόσα ἦ-
σαν τ' αὐγά του νὰ του τὰ πληρώσῃ. τὸ
παιδί ἀπεκρίθη ὅτι δὲν ἤξευρε νὰ μετῇ
πάνω ἀπὸ ἐπτά· ἀλλὰ τὰ αὐγά του τὰ ἐ-
μέτρα τρία τρία ἢ δὲν ἐπερίσσει κανέν,
τὰ ἐμέτρα πέντε πέντε ἢ πάλιν δὲν ἐπι-
ρίσσει κανέν· τὰ ἐμετροῦσι δὲ ἢ ἐπτά ἢ
πέντε ἢ πάλιν δὲν ἐπερίσσει κανέν· πόσα
λαίπ' ἦσαν τὰ αὐγά του;

ΤΑ ΠΡΟΞΕΝΕΙΑ ΤΗΣ ΑΦΡΟΔΙΤΗΣ.

Με τὴν κατοχὴν τῶν Ἀγγλων ἦλθε καὶ ἡ ἐλευθερία,
καὶ ἐκτίσε καὶ ἡ Ἀφροδίτη ἔς τὸ νησί μας προξενεῖα.
Εἰς αὐτὰ ἡμέραν νύκτα εἶνε ὑπηρετρίαι της,
κρυφοπαρασημοφόροι αἱ πισταὶ Μαγδαληναὶ της
Ὅποιος καὶ ὅπουσαν ὥραν πάγει ἢ ἔς τὸ φῶς ἢ ἔς τὸ σκοτάδι,
μ' ἓνα φίλημα θὰ πάρῃ πασαπόρτι γιὰ τὸν Ἀδην.
Ἔχομεν πολλοὺς τοιούτους ἔς τὸ νησί πασαπόρτιδες
ἀποῦ ἔχουν πασαπόρτι με πεντ' ἐξ ὁκτώ σφραγίδες
πασαπόρτιν ἀποῦ μόλις ἡμποροῦν νὰ τὸ σηκώσουν
νὰ τὸ πάρουν ἔς τοὺς γιатρούς μας νὰ τοὺς τὸ ἐπικυρώσουν.
Ὅσοι δὲν ξεύρουν τὸν δρόμον εἰς αὐτὰ τὰ Προξενεῖα,
ἄλλους ὁδηγεῖ ὁ Βάκχος καὶ ἄλλους ἡ ἀνοησία.
Ὡ Κυβέρνησις τῆς Κύπρου! εἶν' αὐτὴ φροντὶς δική σου
σπεῦσε πρὶν λιποτακτῆτευσιν ὅλοι οἱ ὑπήκοοί σου
καὶ κατόπιν με τὸν Ἀδην αἵφνης ἐλθετε εἰς ρῆξιν
καὶ θυμῶση καὶ θελήση πόλεμον νὰ σου κηρύξῃ.
Δὲν εἶνε ψευδοπροσῆτης γιὰ νὰ νικηθῇ εὐκόλως
εἶν' ὁ Ἀδης ποῦ τὸν τρέμει καὶ ἡ γῆ καὶ ὁ κόσμος ὅλος.
Ὅλ' αὐτὰ τὰ προξενεῖα πρέπει νὰ τὰ καταργήσῃς
καὶ μαγδαληνὴν ἔς τὸν τόπον οὐδὲ μιὰν νὰ μὴ ἀφήσῃς.
Τί ἐμπόδισες νὰ ἐλθῇ ἔς τὸ νησί μας ἡ χολέρα;
ἔχομεν εἰδῶ πανώλην ποῦ μᾶς τρώγει καθ' ἡμέραν
Διῶξέ ταις Κυβερνήσις μου καὶ θὰ μᾶς εὐχαριστήσῃς
καὶ θ' ἀκούσῃς ἀπὸ ὅλους χίλιας διὰ χειροκροτήσεις.
Ἦλθαν λέγουσιν εἰς τὸν τόπον νὰ πωλοῦν κονιάκ καὶ μπύρρα,
καὶ ἄλλη λέγ' εἶνε κορίτσι καὶ ἄλλη λέγει εἶνε χήρα
καὶ ἀπὸ τὴν Γαλλίαν ἦλθαν καὶ ἀπὸ μέσα ἔς τὰς Βλαχίας
ἐμαζεύθησαν δὴ μέσα τέτοιαις εὐληθῆς κυρίαῖς.
Καὶ ἀπὸ τὸ Βεροῦτι ἦλθαν καὶ ἀπὸ τὴν Ἀλεξάνδρᾳ
οὐκ ἔστιν ἡνὲ τὸ νησί μας πατρογονική τους μάνδρα·
διῶξέ ταις Κυβερνήσις μου ὅλοι σὲ παρακαλοῦμεν,
καὶ ἂν δὲν θέλῃς νὰ τὸ κάμῃς ἔς τὸν Θεὸν θ' ἀναφερθοῦμεν
Θὰ τοῦ ποῦμεν «ὦ θεέ μου! διῶξέ ἀπὸ τὸ νησί μας
αὐταῖς ὅλαις ὅπου τρώγουν καθ' ἡμέρα τὴν ζωὴν μας·
αὐταῖς ὅλαις ὅπου ἦλθαν διὰ τὴν κακὴν μας μοῖραν».
Πλὴν καὶ αὐτὸς ἂν ἦν Ἑγγλέζος καὶ ἀγαπᾷ καὶ αὐτὸς τὴν
μπύρραν;

Ὡς τόσον εἶνε διαβολεμένος ποιητής! διὰ νὰ σὰς δείξω ἀ-
κόμη πῶς ἐκείνος περπατεῖ ἔς τὴν γῆν καὶ ὁ νοῦς του πετᾷ
ἔς τοὺς οὐρανοὺς, νά! σὰς βάλλω ἀκόμη μιὰν ἄκραν ἐνὸς
ἄλλου ποιήματός του νὰ τὸν καταλάβετε καλά.

Νά, ἤμην ἤθελα Θεός γιὰ νὰ σε ἀσχημίσω
γιὰ νὰ σε βλέπω ἀσχημον σκληρὰ νὰ σε μισήσω,
καὶ νὰ σοῦ δώσω πτ-ρυγας ἔς τὰ ὕψη νὰ πετάξῃς
νὰ περιέλθῃς τ' οὐρανοῦ τὰς διαφόρους τάξεις,
νὰ δοῦν καὶ ἐκεῖ τὴν ἀπίστον τὴν ἀσπλαγγχον καρδίαν σου
νὰ δοῦν νὰ μείνουν ἐντρομοὶ γιὰ τὴν σκληρότητά σου
διὰ νὰ θαυμάσῃς ἡ γῆ νὰ λάβῃ τὸ βραβεῖον,
πῶς πρῶτῃ ἐπλασεν αὐτὴ τὸ τέλειον θηρίον.

B. M.

Ἐἰ ὕστερα; νὰ τὴν ἀφήσῃς ἐκεῖ πάνω;

Ἐκ τοῦ Τυπογραφείου "Αληθείας".